

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Vastaaja: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Tuomiolauselma

- 1) Ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY säännöksiä, luettuna yhdessä SEUT 191 ja SEUT 193 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että mikäli pääasiassa kyseessä oleva tilanne kuuluu direktiivin 2004/35 soveltamisalaan, mikä on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana selvittää, ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa yksilöidään kiinteistöillä, joilla lainvastainen pilaantuminen on aiheutettu, toimivien toiminnanharjoittajien lisäksi toinen tällaisesta ympäristövahingosta solidaarisessa vastuussa olevien henkilöiden ryhmä eli mainittujen kiinteistöjen omistajat, ilman, että on osoitettava, että mainittujen omistajien toiminnan ja todetun vahingon välillä on syy-yhteys, kunhan tämä lainsäädäntö on yhteensopiva unionin oikeuden yleisten periaatteiden ja EU-sopimuksen ja EUT-sopimuksen merkityksellisten määräysten sekä unionin johdetun oikeuden toimien kanssa.
- 2) Direktiivin 2004/35 16 artiklaa ja SEUT 193 artiklaa on tulkittava siten, että mikäli pääasiassa kyseessä oleva tilanne kuuluu direktiivin 2004/35 soveltamisalaan, ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla kiinteistöjen, joilla lainvastainen pilaantuminen on aiheutettu, omistajien katsotaan olevan solidaarisessa vastuussa näillä kiinteistöillä toimivien toiminnanharjoittajien kanssa tällaisesta ympäristövahingosta, ja lisäksi toimivaltainen kansallinen viranomaisen voi määrätä niille sakon, mikäli tällaisella lainsäädännöllä voidaan edistää tiukempaa suojaa koskevan päämäärän toteuttamista ja mikäli sakon määrän määrittämistä koskevilla yksityiskohtaisilla säännöillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän päämäärän saavuttamiseksi, mikä on kansallisen tuomioistuimen asiana selvittää.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour d'appel de Mons – Belgia) – Christian Ferenschild v. JPC Motor SA

(Asia C-133/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kulutustavaroiden myynti ja takuu — Direktiivi 1999/44/EY — 5 artiklan 1 kohta — Myyjän vastuuaika — Vanhentumisaika — 7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta — Käytetyt tavarat — Myyjän vastuun rajoittaminen sopimuksella)

(2017/C 293/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Christian Ferenschild

Vastaaja: JPC Motor SA

Tuomiolauselma

Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25.5.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY 5 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännölle, jonka mukaan kuluttajan kanneoikeuden vanhentumisaika voi olla alle kaksi vuotta tavarantoimituksesta silloin, kun mainittu jäsenvaltio on käyttänyt kyseisen direktiivin mainituista säännöksistä toisessa annettua mahdollisuutta ja kun myyjä ja kuluttaja ovat sopineet myyjän vastuun kestoksi kyseisen käytetyn tavarantoimituksen osalta alle kaksi vuotta eli tässä vuoden.

(¹) EUVL C 191, 30.5.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 13.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Liettua) – ”Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Asia C-151/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden ja sähkön verotus — 14 artiklan 1 kohdan c alakohta — Sellaisia energiatuotteita koskeva vapautus, joita käytetään moottoripolttoaineina laivaliikenteeseen Euroopan unionin aluevesillä ja sähkön tuotantoon aluksilla — Polttoaine, jonka alus käyttää siirtyäkseen rakentamispaikestaan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan satamaan vastaanottaakseen ensimmäisen kaupallisen lastinsa)

(2017/C 293/10)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ”Vakarų Baltijos laivų statykla” UAB

Vastaaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Tuomiolauselma

- 1) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehityksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä säädettyä verovapautusta voidaan soveltaa moottoripolttoaineeseen, jota käytetään aluksen siirtämiseen ilman lastia yhden jäsenvaltion, joka tässä tapauksessa on tämän aluksen rakentamisvaltio, satamasta toisen jäsenvaltion satamaan, jotta siihen lastataan tavaroita kuljetettavaksi tämän jälkeen kolmannen jäsenvaltion satamaan.
- 2) Direktiivin 2003/96 14 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että sen kanssa on ristiriidassa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen jäsenvaltion säännöstö, jossa suljetaan pois edellä mainitussa säännöksessä säädetyn vapautuksen soveltaminen sillä perusteella, että energiatuotteet toimitettiin alukselle tässä säännöstössä asetettujen muotovaatimusten vastaisesti, vaikka tämä toimitus on kaikkien mainitussa säännöksessä asetettujen soveltamisedellytysten mukainen.

(¹) EUVL C 191, 30.5.2016.